

[Socialministeren.]

rækker. Derfor skal vi udbygge vor åndssvageforsorg således, at den foruden at omfatte plejeafdelinger hele gruppen igen kan føre frem til uddannelse og frem til vejen ud til det normale liv, hvor den åndssvage kan klare sig selv, måske i forbindelse med en pensionshjælp. Jeg takker for, at man også har givet dette synspunkt tilslutning.

Jeg tror ikke, det er rigtigt i dag at gå ind på en hel række enkeltheder, for det kan man gøre i udvalget, og selvfølgelig vil ministeriet være til rådighed med besvarelser i den udstrækning, udvalget måtte ønske det. Jeg vil bare gerne gøre nogle få bemærkninger om det, der er nævnt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Peter Larsen, at Østruplund ejer socialministeriet i forvejen. Den er på vej over til åndssvageforsorgen. Det, det beror på, er et posteringspørgsmål for 60.000 kr.; når vi finder, hvor disse 60.000 kr. skal stå inden for statens regnskab, overgår den pågældende institution til statens anvendelse. Det er et rent praktisk anliggende, og vi vil tage den i brug, fordi det er en overordentlig god bygning, som kan anvendes inden for åndssvageforsorgen.

Der er det nye i den betænkning, som ligger til grund for forslaget, at man ved siden af at opbygge centrene for børn og voksne i Nyborg, i videst mulig udstrækning vil sprede mindre institutioner ud over Fyn; det kan være plejehjem, det kan være børnehjem, det kan være værksteder, det kan være pensioner for yngre åndssvage, som er ude i erhvervslivet o. s. v.; jeg kan pege på, at der også arbejdes med at lave en afdeling i Assens, så der ligger altså i selve planen en spredning ud over det fynske land af forskellige institutioner.

Dermed er vi faktisk også inde på det, som det ærede medlem fru Grethe Philip var inde på: at nærme institutionen til forældrene. Hvor forældrene kan tage sig af børnene, i hvilken udstrækning kan vi da støtte de forældre? Kan vi gøre det ved børnehaver — hvad vi gør i stor udstrækning i øjeblikket — og kan vi gøre det med babysittere, som der nu blev talt om? Jeg ved ikke, om vi direkte har prøvet at uddanne specielt til det område, men jeg ved, at vi har gjort forsøg med weekend-

børnehaver for at aflaste forældrene i en weekend for de hjemmeværende børn; det har været en så stor succes, at man nok bør gå videre ad den vej, og dermed er vi også inde på spørgsmålet om, hvorvidt man kan skaffe forældrene en ferie. Også dette spørgsmål løser vi i åndssvageforsorgen inden for de rammer, vi har.

Med hensyn til uddannelsen, som blev nævnt, vil jeg gerne sige, at der lægges ikke speciel vægt på, at piger skal være husassistenter. I København er det sådan, at over halvdelen af eleverne på værkstederne er piger. Derudover har vi også en husholdningsskole, og det vil vel ikke være unaturligt, at der for en pige indgår uddannelse i madlavning og rengøring. Vi skal ikke stræbe efter, at de absolut skal placeres inden for husgerning, ligesom vi ikke specielt skal stræbe efter, at de unge mænd skal placeres i gartnerier, men vi må have lov til at se på, hvor oplæringsstederne findes, og for så vidt angår gartnerier, har vi altså muligheder på Fyn i større udstrækning end andre steder.

Med hensyn til spørgsmålet om det økonomiske, som det ærede medlem hr. Chr. R. Christensen var inde på, vil jeg gerne drøfte det i udvalget. Det var, ligesom det ærede medlem forudsatte, at vi skulle være kommet med en fast sammentømret plan, altså et forslag omhandlende institutionerne med alle enkeltheder, og deri også indkalkuleret driftsomkostninger, og det er jo i sig selv en temmelig umulig sag. Vi er nødt til at begynde dér, hvori vi får folketingets principielle tilslutning til at arbejde med det og derefter over de årlige anlægsplaner og over de årlige bevillinger på finansloven får at vide, hvor langt vi må gå, og om det, vi har gjort i det år, er det rigtige. Jeg er enig i, at åndssvageforsorgens anlægsarbejder må indgå som en del af statens almindelige anlægsplan. Men jeg vil gerne som mit private synspunkt fremhæve, at jeg synes, åndssvageforsorgen skal have en høj prioritet.

Jeg tror, det også er svar til det ærede medlem hr. Diderichsen om, at vi vil lave en samlet opgørelse. Men det er jo ikke sådan, at vi ved behandling af dette forslag i udvalget kan forelægge en plan for statens samlede anlægs- og finansudgifter; det må jeg overlade til finansministeren,